

TO I OWO

PSY, KTÓRE PRZESTAŁY
SZCZĘKAĆ

Miało to miejsce w szpitalu, w Sydney, w Australii, gdzie chorzy skarżyli się na hałas przeskakujących im spać w nocy, a spowodowany nieustającym szczeniem psów w sąsiedztwie.

Dyrektor szpitala zwrócił się do policji, która poleciła właścicielom psów, aby uciśnili je lub przeniesli je gdzie indziej. Ponieważ nikt nie chciał rozstać się ze zwierzętami, należało znaleźć inny środek.

W pobliżu mieszkał weterynarz, który wynalazł sposób, mogący zadowolić wszystkich... z wyjątkiem psów. Dzięki zabiegowi, który uważał on za bezbolesny, przestały struny głosowe swego psa; stał się on niemy.

Inni poszli za jego przykładem. Wszyscy zainteresowani sąsiedzi zgadzali się na dokonanie zabiegu chirurgicznego psa, przynajmniej zachować, pomimo że zwierzę utraciło w ten sposób znaczną część swej wartości, jako stróżający, nie mogą bowiem budzić w nocy swych panów. Jednakże chorzy, przebywający w szpitalu są zadowoleni — mogą obecnie spać spokojnie.

WZMOCNIENIE KADR ARMII HISZPAŃSKIEJ

Madryt. — Armia hiszpańska zostanie niebawem wzmocniona drogą wcielenia do niej znacznej kontyngentu młodych oficerów. Chwilowo, dla prowizorycznego skompletowania kadr, młodzi oficerowie, którzy walczyli podczas wojny i pragną pozostać w służbie czynnej, mają prawo ubiegać się o przyjęcie do akademii wojskowych.

MYSLI

Samotność — medroń mistrzyni.
A. Mickiewicz.
(Dziady).

Wybr. J. M.

Słuchaj Basiu oto nasi...

„Wesoły nam dziś dzień nasz... Bo oto młodzi znowu grają. Gdzieś na Bliskim Wschodzie w obozie młodzieżowym powstała orkiestra dziesiątek zuchów, którzy wygrywają polskie melodie. Pałeczki uderzają w bębny, hucza trąby, a kapelmistrz sprawnie prowadzi orkiestrę. Zważ się porusza się młodzież, lepiej krok stawia przy dźwiękach swej orkiestry.

Graj w dni powszednie i w święta, a zawsze znajduj chętnych słuchaczy, dla których trzeba ciągle bisiować. Bo przecież przez dwa lata tam w Rosji — nie grano im swoich melodii, było zimno, smutno i źle.

Jakże pięknie napisał pewien cudzoziemiec o owych kilkuset dzieciach z Rosji, które kąpią się w morzu przy brzegu afrykańskim. Palmy, woda, słońce, piasek i kilkadziesiąt rozradowanych twarzątek... I wyraził się, że był to dla niego jeden z najpiękniejszych widoków wojny.

Dla nas piękna jest każda fotografia polska, zwłaszcza gdy widzimy na niej rozradowane twarze dzieci. Bo wiemy, ile smutku i ile niezawinionego cierpienia było udziałem tych małych istot w wojennym czasie. Wiemy, ile jeszcze dzieci cierpi i czeka

DLA ROLNIKÓW

Od 15 maja rozpoczyna się

Walka z doryforem

Vichy. — Od wielu lat zauważać się dają wielkie szkody, jakie czyni doryfor w krajach, produkujących kartofle.

Na tej podstawie, ogłoszony został w „Dzienniku Urzędowym” szereg nowych warunków uprawy kartofli oraz wytycznych, mających zabezpieczyć tę hodowlę w całej metropoli.

Na przyszłość, poza ogrodami, uprawa kartofli dozwolona będzie tylko na polach i działkach, przeznaczonych na ten cel zgóry przez syndyków rolnych. Tereny te będą wyznaczone w ten sposób, aby każda miejscowość posiadała zgrupowane miejsca tej uprawy.

W związku z wyniszczeniem szkodników, zabronione będzie sadzenie kartofli w połączeniu z innymi roślinami, służącymi za pokarm dla ludzi i bydła. Dla przeprowadzania ścisłej kontroli walki z doryforem, na każdym polu ziemniaczanym, będzie musiał być wywieszony napis, zawierający nazwisko i adres rolnika.

Producenci kartofliani obowiązani będą pilnować ewent. pojawienia się doryfora na swych działkach i zawiadomić o tym niezwłocznie urząd ochrony kartofli, niszcząc je jednocześnie jaja, poczwarki i robaki szkodnika natychmiast po ich ujawnieniu (zbierając je i tępiać przy pomocy arseniku).

Urzędy ochrony kartofli będą organizowały tę walkę w gminach, wyznaczając drużyny do kontroli i zbierania szkodników, zatrudniając conajmniej jedno popołudnie na tydzień (po pierwszym spostrzeżeniu o-

bieńcy szkodnika, lub od 15-go maja). Wezmą w nich udział zainteresowani i dzieci szkolne. Wszystkie pola kartofla będą podlegały oględzinom przynajmniej raz na tydzień, szkodniki niszczone; odbywać się to będzie aż do 15-go lipca, w ogrodach zaś — aż do kopania kartofli.

Wszystkie pola kartofli zraszone będą trzykrotnie solą arsenową, wapna itp., gatunki zaś późne zraszone będą czterokrotnie. Sypanie proszku przeciw doryforowi zostanie dozwolone w wyjątkowych wypadkach, ustalonych zgóry przez dyrektora urzędu rolnego.

Syndyki obowiązani są pilnować w każdej gminie, aby odpowiednio ilości środków leczniczych oddane były w należytnym czasie do dyspozycji rolników.

W celu ostatecznego wytypowania doryfora, w dep. Ardenes, Meuse, Meurthe et Moselle, Vosges, w okolicy Belfort, ochro na pół trwać będzie aż do zbiorów, a liście kartofli będą stale zraszone. Szkodniki niszczone będą nie tylko na roślinach, lecz i w ziemi.

Niezastosowanie się do przepisów w tym względzie karane będzie więzieniem od miesiąca do roku i grzywną w wysokości od 50 do 500 fr. Kary te będą mogły być zdwojone w wypadkach recydywy.

CO PISZE PRASA?

„Schweizer Illustrierte Zeitung” przyniosła szereg rysunków wykonanych przez dzieci z różnych krajów. Tematem tych rysunków jest wojna. Kręśli więc obraz wojny mała dziewczynka hiszpańska, 7-letni Chińczyk, „neutralny” uczeń szwajcarski i 13-letni Polak.

Obraz szwajcarski jest najbar dziej fantastyczny i najmniej do realizmu obecnej wojny zbliżony. Wiele wymowy posiada obrazek narysowany przez małego Chińczyka, który ukazuje Japończyków dobrze uzbrojonych w ramach strzelb i Chińczyków atakujących z mieczami w rękach. Rysunek ten powstał po walkach w Szanghaju, gdy po stronie Japończyków zainicjowała się wielka przewaga w użyciu broni wojennej. Obrazek dziewczynki hiszpańskiej ukazuje falot samolotów na miasto i uciekające ludności do refugium.

Obrazek młodego Polaka. Nad wsią błyskawice wojny piorun wojenny przecina światło, ku której śmierci wyciągnęła ramiona. Oryginalny podpis pod dziełem brzmi: „Lęz ogień, ile śmierci musiał widzieć ten chłopiec, jeżeli był w stanie dać taki obraz? Cośmy rysowali w jego wieku? Kwiaty i domy”.

Pismo szwajcarskie w komentarzu do rysunków pisze: „Często określa się dzieci, jako najbardziej niebezpieczne i najniebezpieczniejsze ofiary tej wojny i mówi się o ich niedzi. Ma się tu jednak przeważnie na myśli niedzę materialną, głód, ubóstwo, brak dachu nad głową. O ich duchowej niedzi nie mówi się wcale. Może dlatego, że dorosli obawiają się pytań gorzących w oczach dzieci i może dlatego, że nie myślą o skutkach, jakie wywołają kiedyś w duszy dziecka przeżycia wojenne. Gdy jest rzeczą pewną: „dziecko przeżywa wojnę — przeżywa je prawdziwie i, widzi ją otwartymi oczami, których oszukać, zmilczyć nie można. Dla dziecka jest każdy dzień wojny okropnością, a każda okropność pozostawia w małych duszach swe ślady. Z jaką dokładnością dziecko poznaje istotę wojny — widać to z opisów. Wyraża i jasno kreśli otworem, co pojęło z wojny i jeżeli zbadać te rysunki — to dojdziemy do wniosku, że dzieci pojęły najistotniejsze części wojny.

Dzieci stają się mimowolnymi prokuratorami. W ich jasnych i szczerzych oczach, oczach, mających dokładność co cześć najczulszych aparatów fotograficznych, notujących z surowym i bezwzględnie uczciwym realizmem wszystko co dostrzegą — czytamy wielki akt oskarżenia pod adresem wojny.

Pod adresem wojny, która mimo wszystko toczy się dla za pewnością lepszej przyszłości tym dzieciom. Lecz właśnie tym czulszą opieką należy je otoczyć, aby zgroza wojenna na tyle nie ustraszyla ich duszami, by nie weszły do świata przyszłości już jako istoty chore”.

Sprawy bieżące

Nikt nie jest wielkim wobec swego lokaja

powiedział Johann Wolfgang von Goethe

„Niemand ist gross vor seinem Laka! — powiedział wszechświatowej sławy pisarz niemiecki i doskonale sformułował w tym powiedzeniu nastawienie ludzi nieoświeconych i powierzchownych wobec swoich bliźnich.

Dlatego określenie lokaj — służale nabrało w biegu czasu tak bardzo pogardliwego znaczenia. Nie czynności, które wypełniał, nie usługi wspólne wszystkim ludziom spożywającym na jego barkach obciążenie jego miano. Przeciwnie, będąc blisko osób wykonujących nieraz bardzo ważne zadania, stawał się — biorąc na siebie ciężar drobnych i przykrych spraw codziennych — człowiekiem zaufanym, niezbędnym pomocnikiem.

Lecz tak było wówczas, gdy skromny lokaj rozumiał, iż zbyt mało posiada wykształcenia, by móc właściwie ocenić postępek i całokształt pracy swego pana, w której szczegóły nie miał zresztą możliwości wnikać. Zaufany sługa stawał się nieraz wiernym towarzyszem i pośrednim uczestnikiem w zasługach swego pana, gdyż wykonując sumiennie i rozumnie różne podrzędne polecenia, odejmował ten kłopot pracodawcy, który czując kolo siebie serce oddane gotowe przysłużyć się, miał należały swobodę, by swoim ważnym zdwojone w wypadkach recydywy.

Takiego sługę-towarzysza ogół zdrowo myślicy szanował na równi z panem i nigdy nie nazywał go lokajem w sensie pogardliwym.

Ujemnego znaczenia nabrała nazwa lokaj dlatego, że było wśród nich wielu ludzi obłudnych i giesumiennych, a zarozumiałych i przebiegłych, dla których nie istniały czyny wielkie i szlachetne, ni praca pełna poświęcenia, bo się z nią bezpośrednio nie stykali. Oni widzieli tylko człowieka, który niewiadomo dlaczego później wstał niż lokaj, więc musiał być leniwy, nie miał chwilami pieniędzy na niezbędne wydatki, więc był rozrzucony, bo przecież posiadał ich więcej niż sługa, był nieporządkowny, bo w pospiechu zostawił porzućcane manatki i sługa miał dodatkową pracę z ich porządkowaniem. Takie i inne słabości bezpośrednio przykre dla lokaja, bo wywołujące zwykły bieg pracy, wpływały na to, że sługa według nich urabiał sobie zdanie o charakterze swego przełożonego. O jego właściwej pracy urzędowej, administracyjnej, naukowej, literackiej lub tym podobnej nie wiedział wiele.

Znane mu były jedynie jego drobne nieistotne słabości wpływające często z warunków pracy. Tym się tłumaczy powiedzenie, że wobec swego lokaja nikt nie jest wielkim, albo że ktoś ma lokajski sposób rozumowania albo lokajskie podejście do ludzi.

Taki bowiem lokaj, który sam przemysliwał, iż zbyt często, by pod nieobecność pana zbyć robotę byle jak, a wymówek starał się uniknąć, schlebając panu, chwając jego strój urode, gnąc się w niskich ukłonach i ułożonych nazwach, usprawiedliwiający rzeczywiste wady, nie rozumiał, iż poza tym co widzieli je-

go oczy, mógł być świat inny ponad codzienność segajacy. Przykładał zatem własną miarę do swego pana. On bowiem, gdyby miał pieniądze, widocznie by je przeżułał, skoro ich brak konieczny tłumaczył marnotrawstwem. On prawdopodobnie, noc lub północy wieczór spędził na trywialnych uciechach, skoro nawet mu na myśl nie przychodzi, iż o różnej porze doby można spędzić czas pożytecznie i przesunąć go do wypoczynku zależnie od potrzeby.

Tak rozumuje umysł niewyrobiony i nie tylko rozumuje ale i przedstawia równym sobie i w ogóle ciekawym jego zdania i jego plotki. Pod tym kątem miedzenia należy zatem czytać różnego rodzaju pamiętniki dworzaków pańskich, różnych naocznych(!) świadków, którzy przekazali potomności szczegóły z życia wielkich postaci z historii, literatury i sztuki. Iż to anegdoty, dyktetyki, ile przeżyć miłośnych, nieprawdopodobnych powieści zamigło piękne i szlachetne charaktery ludzi naprawdę wielkich jedynie dzięki latwowności ludzi dobruśnusznych, uczuciowych może lecz plotkarzy, którzy w dobrej wierze podawali z ust do ust, co roznieświany lokaj puścił w obieg, dlatego że spotkał się z wymówką za niedbalstwo a co wobec tego, że było ubrane w pozory prawdopodobieństwa, opowiedziane z obłudnym współczuciem i jednocześnie podkreśleniem własnej szlachetności, ujemności i t. p. znajdowało wiare.

Dlatego rozważanie tego zagadnienia jest rzeczą pożyteczną? Dlatego że dla ludzi o słabym charakterze, bez wyrobionej poczucia co złe a co dobre, życiorys naspikowane złośliwymi i pikantnymi anegdotkami, tak samo jak podobne opinie o wybitnych współczesnych, stanowią okazję do usprawiedliwiania własnych postępów albo nawet stają się wzorem do naśladowania.

Kto zatem postępów swoich nie opiera na zasadach etyki chrześcijańskiej, lecz za tym co kto inny robił lub czego nie robił, ten powinien szczególnie pamiętać o tym jak dalece świadectwo ludzkie jest zawodne, jak często lokajskie, podśluchane i przekrecone lub wręcz zmyślone, nie tylko gdy chodzi o żywych lecz i o takich, którzy zażywszy się potomością, odeszli i postawieni zostali na piedestale w dziejach ludzkości.

LUDMIŁA.

PRZEWÓZ SERA W... WÓRKACH POCTOWYCH

Niort. — Na skutek zaginięcia jednego z wózków z korespondencją — dyrekcja urzędu pocztowego przeprowadziła do chodzenia, co pozwoliło na wykrycie zorganizonowanego przewozu towarów, przeznaczonych na sprzedaż potajemną, a przewożonych w wózkach pocztowych — dzięki współnictwu odośnych urzędników.

Podczas rewizji na dworcu odkryto znaczne ilości sera w 60 takich wózkach.

Czy chcesz mieć powodzenie w życiu? A więc poznaj swój charakter!

NA WĘGRZECH. — Pański list zaczyna się w sposób następujący: „Jestem od roku czytelnikiem „Wiariusu Polskiego” i jestem z niego bardzo zadowolony. Interesuje mnie szczególnie Pański dział, zwłaszcza poruszaną przez Pana kwestia indywidualnego charakteru. Sam miałem na Węgrzech podobną następującą: Podczas podróży koleją otrzymałem zaproszenie od pewnego Węgry, bym odwiedził go w domu. W tym celu dał mi kartkę z adresem. Po wręczeniu kartki dodał, że jest z pochodzenia Czechem. Po rozłączeniu się z nowym znajomym rzuciłem okiem na kartkę i zapytałem się mocno jako moje. Charakter pisma był w zasadzie charakterem pisma mojego ojca.” W samej rzeczy bardzo znamienity przykład dziedziczności psychologicznej, dziedziczności charakteru i uosobienia, czego wynikiem było odośnienie podobnego pisma. Podobne zdarzenie pełnego mię na drodze studiowania dziedziczności psychologicznej. Byłem już dojrzałym człowiekiem i miałem skrytalizowany czyli wyrobiony charakter pisma, gdy po raz pierwszy zobaczyłem podpis mojego przyjaciela, generała Napoleńskiego. Byłem zdumiony, ponieważ byłbym ten podpis, gdyby nie wyklądy po upływie stu kilkunastu lat arament, wziął za mój podpis własny. Wtedy też zacząłem przypatrywać się pismom współczesnym i pismom dawniejszym. Dzięki temu zebrałem bardzo dużo zajmujących przykładów, odośnów, pod wpływem studiów nad pismem ludzkim zacząłem się zajmować grafologią, a właściwie psychografią jako narzędziem pomocniczym przy badaniu psychiki ludzkiej, a także i psychiki całych narodów. Jak ludzie poszczególne, tak same narody jako je-

dnostki zbiorowe posiadają odrębną psychikę. Instrumentem pomocniczym podczas badania psychiki zbiorowej czyli psychiki narodów poszczególnych jest historia każdego narodu, oczywiście, nie sama tylko historia polityczna i historia wojskowa, lecz także historia jego kultury domowej i publicznej, historia jego literatury. Jego sztuki, jego życia gospodarczego, organizacja jego rzemiosł, przemysłu i handlu, jego zabaw, pieśni i tańców, jego wierzeń i jego przesądów oraz zabobonów. Pismo to rozumie doskonale, ponieważ pismo Pańskie odzwierciedla Pańską inteligencję. Pańska stateczność uosobienia, Pańska dobra metoda pracy, oparta na rozsądnym planowaniu, Pańska wola silna i Pańska drobiazgowość, dzięki której wnika Pan w każdy — nawet najmniejszy — szczegół spraw obcych i własnych. Jak niemal wszyscy ludzie metodyczni nie znosi Pan nieporządku u innych i skutkiem tego dla ludzi nieporządkownych Pan rekę twardą. Te właściwości Pańskiego uosobienia i Pańskiego charakteru umożliwiają odpowiadanie psychice narodu Odeskiego. I Czesi jako naród są bardzo pracowiti, metodyczni i umiający planować, dokładni w szczegółach i nawet za drobiazgowi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgowymi i skutkiem tego mniej więcej małostkowymi, skutkiem czego cierpi ich polityczny oraz dar politycznego przewidywania, ponieważ „gouverner c'est prévoir” („rządzić to znaczy przewidywać”) — powiedział Adolf Thiers (1797-1877), a ludziami zbyt drobiazgow